

रामायणं

एवमुक्तस्तु राज्ञस्या श्रूर्पणाख्या स राघवः ।
 ऋजुबुद्धितया सर्वमाख्यातुमुपचक्रमे ॥ ३० ॥
 राजा दशरथो नाम धर्मात्मा विश्रुतः क्षितौ ।
 तस्याहमग्रजः पुत्रो राम इत्यभिविश्रुतः ॥ ३१ ॥
 सीतियं मम भार्या च भ्रातायं लक्ष्मणस्तथा ।
 नियोगात् तु नरेन्द्रस्य पितुर्मातुश्च शासनात् ॥ ३२ ॥
 धर्मात्मा धर्मकामश्च वने वस्तुमिहागतः ।
 द्रुपलक्षणासंपन्ना साक्षाच्छ्रीरिव सुन्दरी ॥ ३३ ॥
 वने घोरतमे भीरु का त्वं चरसि दण्डके ।
 त्वामहं ज्ञातुमिच्छामि कथ्यतां कासि कस्य वा ॥ ३४ ॥
 इह वा किंनिमित्तं त्वमेका चरसि निर्भया ।
 साब्रवीत् तद्वचः श्रुत्वा राज्ञसी मदविह्वला ॥ ३५ ॥
 श्रूयतां राम वक्ष्यामि सह भ्रात्रा वचो मम ।
 अहं श्रूर्पणाखा नाम राज्ञसी कामद्वेषिणी ॥ ३६ ॥
 अरण्ये विचराम्येका सर्वभूतभयंकरी ।
 उत्सादयन्ती पुण्यानि तीर्थान्यायतनानि च ॥ ३७ ॥
 रावणो नाम मे भ्राता राज्ञसी राज्ञसेश्वरः ।
 विभीषणश्च धर्मात्मा राज्ञसाचारवर्जितः ॥ ३८ ॥
 प्रवृद्धनिद्रश्च तथा कुम्भकर्णी महाबलः ।
 प्रख्यातबलवीर्यौ च राज्ञसी खरदूषणौ ॥ ३९ ॥